

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Theses Theologicæ Apologeticæ Et Miscellanæ,
Adversvs Doctrinam Cornelii Iansenii Propvgnatam Ab
Eivs Patronis Svb Prætextv Qverimonix Typographi
Lovaniensis**

Derkennis, Ignatius

Antverpiæ, 1641

XI. De Citato Avgvstino À Svarez Aliisque.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73743](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73743)

Apostolica Sedes? Respondet: Hæresifator. Sed quid ad doctrinam Augustini clarissimam constantissimam, quam toties probavit & sequitur, sequendam, monuit Apostolica Sedes? supponens, sed non probans, hanc propositionem, quæ à Pontificibus II. inter hæreticas, erroneas, scandalosas, & offensivas, damnata, abolita, circumscripta, aut (vt verbo ipsius utar) proscripta est, ab Augustino velut fundamentalem doctrinam contra Pelagianam hæresim, traditam & ab antiquis Pontificibus probatam esse. Sed cur posteriores damnant, aut prohibent, quod priores probarunt? Ne Pontificiam, inquit, Sedem in pugna secum relinquamus; nihil arbitror opportunius dici posse, quam Romanam Ecclesiam. . . . cum cerneret contrariam propositionem communi Scholasticorum consensu in scholis certo sensu receptam esse, eam tanisper vetandam censuisse, ne nouitate sua lres, offensa-

nes & scandala generaret. Sed cur ne id fecerit, non potius veram, & ab Augustino doctam, & à nouem, quos Iansenius citat, antiquis Pontificibus approbatam esse declarauit? licet enim his omnis & offensus cessare poterat. Respondet: Quid si vel tunc ostendi potuisset (sicut licet, vt nunc ostendit Iansenius) hanc aliam, nonnullas propositiones ab Augustino, tam inopinde à tot sæculis traditas. . . . nunquam, arbitror, huiusmodi decretum ab Apostolica Sede emanasset &c. Videat hic Lector. An, quod aliis malè impingitur, non ipse Iansenius Pontifices inter se committat. Quam bene de Apostolica Sede mereatur, qui Pontifices illos duos damnasse aut certe prohibuisse dicit, quod damnaturi vel prohibitori non erant, si tunc ostendi potuisset, quod nunc ostendere se putat aut iactat Iansenius.

XI. DE CITATO AVGVSTINO A SVAREZ ALISQVE.

SCRIPTORES Societatis Bellarminum, Molinam, Suarez, Valquez, aliosq; ex Augustino probuius doctrinam arripuisse & citasse obiectiones Pelagij.

Hoc asserit Iansenius, & cum centies id repetat, tria omnino loca profert, à nobis refutata cap. vi. Thesis §. 5. Patroni eius, defertis ceteris, vnum è tribus locum defendunt, allatum à Suare ex lib. de Corrupt. & gratia c. 10. vbi hanc sententiam: *Non habuit perseverantiam primus homo, & si non habuit, non vtiq; accepit: quamquam in obiectione positam, accipit pro admittit. & dicunt*

I. *Eam esse obiectionem Pelagij. Sed dicunt, non probant: constat enim ex initio libri & cap. 10. eam esse Valentini Abbatis Augustinum consulentis.*

II. *Falsum esse quod Augustino tribuit Suarez: Non potuisse primum hominem habere perseverantiam non acceptam, cum ille oppositum doceat. Negamus docere oppositum, vel ostendant in illo Augustini libro, hanc aut similem propositionem: Potuit primus homo habere perseverantiam non acceptam. Quod non faciunt, nec faciunt. Pro Suare facit illud cap. 11. Gratia data primo homini est, quæ fit vt habeat homo iustitiam si velit. Et illud: Quæ sic adiuuabatur liberum arbitrium, vt sine hoc adiutorio in bono non maneret, & per hoc posset permanere si vellet. Ex quibus pro se bene concluderet Suarez, primum hominem si perseveraf-*

set, non rectè potuisse dicere: se habuisse perseverantiam non tamen accepisse, quod illum dicere potuisse perperam censent Aduersarij, ex eo quod posset eam sibi dare per liberum arbitrium, adiutum gratia sufficiente; nec indigens datà sibi efficacia. Nam etiam gratiam sufficientem, quam habebat, poterat reddere efficacem: si tamen id faceret, non efficeret, quin ea peculiariter à Deo esset data: atque ita accepta.

III. *Augustinum non distinguere in dupliem perseverantiam. & hanc, non potentiam significans, sed actum.*

In utroque falluntur: Nam perseverantiam quandoque pro actu, quandoque pro habitu sumi, docet D. Thom. 2. 2. q. 109. a. 2. & 4. Duplicem verò perseverantiam, siue adiutorium perseverantiam, siue in actu, siue in habitu spectatum, manifestè agnoscit Augustinus cap. 12. dum ait: *Primo homini datur est adiutorium perseverantiam, non quo faceret, vt perseveraret, sed sine quo perseverare non possit. Quid manifestius, quam duplex hic adiutorium perseverantiam ab Augustino distingui, vnumque Adamo tribui, alteram negari? Quid ab omni specie veri alienius, quam id quod admittit Suarez, esse obiectiones Pelagij, ab Augustino refutatas? Quam stramineus laqueus, quo teneri putant Suarezianus oculatissimus doctorem.*

XII. DE DOCTRINA LESSII.

HANC dicunt 1. à Facultate Theologica Louanensi, & Duacensi proscriptam. 2. ex Diplo-

mate Sixti IV. aduersus Petrum de Rino Louanensem Philosophum edito, valdè oppugnatam. (pag. 51. 3. Decr.)